

Sygn. akt VIII W 290/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący: SSR Dariusz Śnieżko

Protokolant: Sylwia Mulewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 sierpnia 2016 roku sprawy

N. O., córki O. i A. z domu O.,

urodzonej w dniu (...) w C. (Niemcy)

obwinionej o to, że:

w dniu 25 czerwca 2016 roku o godzinie 22.30 na ulicy (...) w M. na drodze publicznej kierowała samochodem osobowym marki F. o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu,

tj. o wykroczenie z art. 87 § 1 kw.

1. Przyjmując, że w czasie popełnienia wykroczenia zawartość alkoholu wynosiła 0,16 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu obwinioną N. O. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na mocy art. 87 § 1 kw skazuje ją na karę grzywny w wysokości 600 (sześćset) złotych.
2. Na podstawie art. 87 § 3 kw w zw. z art. 29 § 1 i 2 kw orzeka wobec obwinionej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześć) miesięcy.
3. Na mocy art. 29 § 4 kw na poczet orzeczonego zakazu zalicza obwinionej okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 25 czerwca 2016 roku.
4. Zwalnia obwinioną od ponoszenia opłaty, zryczałtowanymi wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VIII W 290/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego i ujawnionego w niniejszej sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

N. O. w trakcie imprezy masowej Dni M. w dniu 25 czerwca 2016 roku około godziny 20.00 spożyła alkohol w postaci piwa. Następnie tego samego dnia około godziny 22.30 postanowiła wracać do S.. Wsiadła do samochodu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i wyjechała nim na ul. (...) w M.. Niedługo później w trakcie jazdy ul. (...) została zatrzymana do kontroli przez funkcjonariuszy Policji. Funkcjonariusze poddali zatrzymaną badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Wyniki badania wykazały, iż znajdowała się ona w stanie po użyciu alkoholu wynoszącym: I wynik o godzinie 22.38 – 0,16 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, II wynik o godzinie 22.56 – 0,16 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu. Policjanci zatrzymali prawo jazdy N. O. wystawiając jej stosowne pokwitowanie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień obwinionej N. O. (k. 7, 30v), zeznań policjantów L. K. (k. 30v) i W. K. (k. 31), a także treści notatki urzędowej (k. 1), protokołu użycia alkometru (k. 2), świadectwa wzorcowania (k. 3), wniosku (k. 8), zaświadczenia lekarskiego (k. 9), danych o karalności za wykroczenia (k. 10), zaświadczenia z systemu PESEL-SAD (k. 16-17) oraz pozostałych dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy.

N. O. przyznała się w całości do popełnienia zarzucanego jej czynu i w trakcie postępowania wyjaśniającego złożyła wyjaśnienia (k. 7). Podała, że w dniu 25 czerwca 2016 roku około 18.00 wraz z dzieckiem i chłopakiem pojechała z S. do M. na imprezę masową Dni M.. Tam około godziny 20.00 spożyła pół butelki piwa alkoholowego. Próbowwała zabrać się z innymi do S., aby nie kierować samochodem, ale bezskutecznie. W tej sytuacji około godziny 22.30 postanowiła wracać autem do S.. Wsiadła do samochodu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i wyjechała nim na ul. (...) w M.. Niedługo później w trakcie jazdy ul. (...) została zatrzymana do kontroli przez funkcjonariuszy Policji. Policjanci poddali ją badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które wykazało, że znajduje się w stanie po użyciu alkoholu. Początkowo obwiniona wносиła o ukaranie jej karą grzywny w wysokości 2.500 złotych i odstąpienie od orzekania zakazu prowadzenia pojazdów, ale na rozprawie cofnęła powyższy wniosek.

Sąd zważył, co następuje.

Wyjaśnienia obwinionej przyznającej się do winy należy uznać za wiarygodne, albowiem znajdują one odzwierciedlenie w innych zebranych w niniejszej sprawie dowodach i w zestawieniu z nimi tworzą wzajemnie uzupełniającą się całość. Wyjaśnienia powyższe, zdaniem Sądu, zasługują na wiarę w całości, znajdują bowiem potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, a w szczególności w zeznaniach świadków policjantów oraz w treści protokołu użycia alkometru (k. 2) i notatki urzędowej (k. 1), a jednocześnie tworzą wspólnie z powyższymi dowodami spójną i logiczną całość. Obwiniona podała kiedy i w jakich okolicznościach spożywała alkohol. Stanowisko obwinionej co do okoliczności związanych z zatrzymaniem jej do kontroli koresponduje z treścią policyjnej notatki urzędowej (k. 1) odzwierciedlającej przebieg tejże kontroli i zeznaniami świadków policjantów.

Funkcjonariusze Policji L. K. i W. K. zgodnie opisali okoliczności zatrzymania obwinionej do kontroli drogowej (k. 30v, k. 31). Wskazali, że pełnili wówczas służbę w M. podczas imprezy masowej Dni M. i badali trzeźwość kierujących pojazdami. Na ul. (...) w M. zatrzymali do kontroli pojazd, którym kierowała obwiniona. Sprawdzili stan trzeźwości kierującej alkotesterem, co wskazało że może być pod działaniem alkoholu. Następnie poddali ją badaniu alkometrem, które wykazało że znajduje się w stanie po użyciu alkoholu. Zeznali, że obwiniona nie kwestionowała wyników badania alkometrem i nie żądała pobrania krwi.

N. O. przyznała, iż kierowała samochodem po spożyciu alkoholu w postaci piwa (k. 30v, k. 7), a badanie alkometrem wykazało, iż zawartość alkoholu wynosiła 0,16 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 2), czyli odpowiadała definicji stanu po użyciu alkoholu określonej w przepisie art. 46 ustęp 2 ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Zważywszy na fakt, iż - jak wynika z notatki urzędowej (k. 1) – kierująca została zatrzymana do kontroli około godziny 22.30, a pierwsze badanie miało miejsce o godzinie 22.38, czyli po 8 minutach od zatrzymania, należało uznać, iż w czasie prowadzenia pojazdu mechanicznego znajdowała się ona w stanie po użyciu alkoholu.

Reasumując powyższe po przeanalizowaniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zarówno wina obwinionej, jak też okoliczności popełnienia przez nią zarzucanego jej czynu, nie budzą zdaniem Sądu żadnych wątpliwości.

N. O. przyznała, iż w dniu 25 czerwca 2016 roku w M. na ul. (...) kierowała samochodem osobowym marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) mając 0,16 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu. Wobec powyższego należało uznać, iż w czasie prowadzenia pojazdu znajdowała się ona w stanie po użyciu alkoholu.

Reasumując powyższe, po przeanalizowaniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, zdaniem Sądu, zarówno wina obwinionej jak też okoliczności popełnienia przez nią zarzucanego jej czynu nie budzą żadnych wątpliwości.

Sąd podzielił również kwalifikację prawną postawionego obwinionej zarzutu we wniosku o ukaranie, a jedynie opis czynu uzupełnił o poziom zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. Obwiniona prowadząc w dniu 25 czerwca 2016 roku w M. na ul. (...) samochód osobowy marki F. w stanie po użyciu alkoholu wynoszącym 0,16 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu wypełniła znamiona czynu określonego w art. 87 § 1 kodeksu wykroczeń, a zgromadzony materiał dowodowy pozwala na przypisanie jej winy umyślnej przy popełnieniu powyższego czynu. Obwiniona wiedziała, iż na skutek spożycia piwa w trakcie imprezy Dni M. znajduje się pod wpływem alkoholu i prowadziła w tym stanie pojazd mechaniczny.

Wymierzając obwinionej karę Sąd kierował się dyrektywami z art. 33 kw, a zatem swoim uznaniem, granicami przewidzianymi w ustawie, miał także na uwadze cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do obwinionej. Natomiast oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra. Obwiniona swym zachowaniem naruszyła dobro w postaci bezpieczeństwa ruchu na drodze publicznej. Jest to dobro o szczególnie ważnym charakterze, albowiem ruch drogowy sam w sobie powoduje duże zagrożenie, które może być zmniejszone poprzez stosowanie się do przepisów i wypracowanych przez praktykę reguł ostrożności. Obwiniona te przepisy swym zachowaniem naruszyła.

Nadto jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę uprzednią niekaralność obwinionej.

Wymierzając obwinionej karę Sąd uwzględnił znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, wynikający z potencjalnego zagrożenia jakie jej zachowanie wywołało dla bezpieczeństwa innych uczestników ruchu, jak i z faktu, iż obwiniona świadoma zagrożenia, jakie wywołuje kierowanie pojazdami w stanie po użyciu alkoholu, przed rozpoczęciem jazdy spożyła piwo, lekceważąc sobie bezpieczeństwo innych osób i wykazała lekceważącą postawę wobec norm prawnych. Czyn, którego się dopuściła cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości z uwagi na zagrożenie dla innych uczestników ruchu wywołane jej zachowaniem (realne niebezpieczeństwo wypadku).

Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 87 § 1 kw skazał obwinioną na karę grzywny w kwocie 600 złotych. Orzeczona kara jest karą sprawiedliwą z uwagi na charakter czynu, jakiego dopuściła się obwiniona. W ocenie Sądu tak określona kara grzywny spełni stawiane przed nią cele tak wychowawcze, jak i zapobiegawcze, mobilizując obwinioną do przestrzegania porządku prawnego. Wymierzona kara wzbudzi u obwinionej poczucie nieopłacalności tego rodzaju zachowań naruszających porządek prawny, a całe to zdarzenie nauczy ją respektowania prawa i zasad ruchu drogowego. Kara ta, w ocenie Sądu, jest adekwatna do stopnia winy obwinionej, stopnia społecznej szkodliwości jej czynu i spełni swe cele zarówno w zakresie prewencji szczególnej, jak i ogólnej. Ukarana wprawdzie aktualnie pozostaje bez pracy, ale jest osobą młodą i zdolną do podjęcia zatrudnienia, choćby dorywczego, które pozwoli jej na uiszczenie wymierzonej grzywny, choćby w ratach.

W punkcie drugim wyroku na podstawie art. 87 § 3 kw w zw. z art. 29 § 1 i 2 kw orzeczono wobec obwinionej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy.

Sąd na mocy art. 29 § 4 kw na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczył obwinionej okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 25.06.2016 roku (k. 1, 19).

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw z uwagi na trudną sytuację materialną Sąd zwolnił obwinioną od ponoszenia zryczałtowanych wydatków postępowania i obciążył nimi Skarb Państwa, z kolei o zwolnieniu od opłaty orzeczono w oparciu o art. 17 ust. 1 i art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.). Uiszczenie tych należności przez obwinioną byłoby dla niej zbyt uciążliwe, albowiem aktualnie pozostaje bez pracy, jest w ciąży i ma na swoim utrzymaniu małe dziecko (k. 30).